
HET NOORDERLICHT ALS WEERVOORSPELLER.

Het volgende ontleenen wij aan eene redevoering, waarmede CHRISTISON zijn voorzitterschap der *Royal Society* van Edinburg aanvaardde en waarvan eene vertaling verscheen in de *Revue des cours scientifiques*, 20 Nov. 1869.

„Ik heb, — zoo zegt daarin CHRISTISON, — opgemerkt, zonder dat het ooit gemist heeft en het dikwijls aan mijne vrienden gezegd, dat het eerste groote noorderlicht, tegen het midden van den herfst en vooral na eene lange reeks van heldere dagen, regen en hevigen wind voorspelt voor den ochtend van den tweeden dag, die daarop volgt. Ik heb

reeds vroeg die opmerking moeten maken, want zij heeft mij gediend bij de eerste zamenkomst der *British association* te Edinburg, den 8sten September 1834. Wij hadden meer dan veertien dagen zeer schoon weder gehad, toen, op Zaterdag den 6den dier maand, zich een noorderlicht vertoonde, dat grooter en schitterender was dan ik het ooit gezien heb. Den volgenden dag was het weder nog zeer fraai en professor SEDGEWICK sprak, toen hij met mij bij doctor ALISON het ontbijt gebruikte, met groote levendigheid over het prachtig schouwspel, dat de geleerden van Edinburg bereid hadden om hunne gasten uit het zuiden waardiglijk te ontvangen. Ik waagde hem toen de keerzijde van den penning te toonen, door tot hem te zeggen, dat de vergadering met een storm zoude geopend worden. Hij was daarover zeer verwonderd en wees op de holderheid des hemels, die toen geheel onbewolkt was; maar ik voerde daartegen mijne redenen aan en voegde er bij, dat de storm niet vóór het midden van den volgenden dag zoude beginnen. Den volgenden ochtend was het echter nog altijd overheerlijk weder. Maar weldra, iets na elf uren, betrok de lucht in het oosten; een zwarte, lage en dreigende wolk, die uit het noord-oosten kwam, verhief zich allengs; ten twaalf ure, toen de vergadering zamenkwam, begon het te regenen en bijna dadelijk met zulk eene hevigheid als ik zelden gezien heb. De storm duurde tot aan Woensdag den 10den September te 1 uur; toen keerde het schoone weder terug.

„Sedert dien tijd is het mij dikwijls gebeurd dezelfde voorspelling te doen, altijd met gelijke uitkomst; en verscheidene mijner vrienden, aan wie ik haar had medegedeeld, hebben altijd waargenomen, dat het eerste groote noorderlicht, dat in den herfst verschijnt, na langdurig goed weder, gevolgd wordt door een storm, die twee dagen later, tussehen 12 en 2 uren begint. Eens heeft deze voorspelling den tarweoogst van een mijner vrienden in het graafschap Damfries gered. Op een dag na een fraai noorderlicht was zijn pachter voornemens, omdat het weder zeer schoon was, het koren nog op het veld te laten liggen en de arbeiders voor andere werkzaamheden te gebruiken. Op mijne bepaalde verzekering, dat er slecht weder in aantogt was, beval zijn meester hem het koren in schoven te zetten en deze te bedekken. De pachter was daar zeer verwonderd over, maar nog meer toen werkelijk den volgenden dag, omstreeks 12 uur, een hevige storm losbarstte, die drie dagen aanhield.”

Hg.